

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Lubrizol France SAS protiv Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations
extérieures**

(Predmet C-39/17)

(2017/C 112/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Lubrizol France SAS

Druga stranka u postupku: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Prethodna pitanja

Protivi li se člancima 28. i 30. Ugovora o funkcioniranju Europske unije to da se vrijednost imovine koju je iz Francuske u drugu državu članicu Europske unije prenio obveznik solidarnih socijalnih doprinosa društava i dodatnog doprinosa, ili druga osoba za njegov račun za potrebe svog poduzeća treba uzeti u obzir za određivanje ukupnog prometa koji čini osnovicu za te doprinose?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Fashion ID GmbH & Co.KG protiv Verbraucherzentrale NRW eV**

(Predmet C-40/17)

(2017/C 112/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fashion ID GmbH & Co.KG

Tuženik: Verbraucherzentrale NRW eV

Druga stranka u postupku: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Prethodna pitanja

1. Protivi li se uređenju u člancima 22., 23. i 24. Direktive 95/46/EZ od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (¹) nacionalni propis koji, pored ovlasti intervencije koje imaju tijela za zaštitu osobnih podataka i mogućnosti pravnih lijekova dotičnih osoba, u slučajevima povrede ovlašćuju neprofitna udruženja za zaštitu interesa potrošača da pokrenu postupak protiv osobe koja je počinila povredu?

U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

2. Je li u slučaju kao što je ovaj, u kojem je netko uključio programski kod u svoju internetsku stranicu, zbog kojeg korisnikov preglednik zahtijeva sadržaj od treće osobe i u tu svrhu prosljeđuje osobne podatke trećoj osobi, onaj tko je unio podatke „nadzornik” u smislu članka 2. točke (d) Direktive 95/46/EZ od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, kada on sam ne može utjecati na tu obradu podataka?

3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje: treba li članak 2. točku (d) Direktive 95/46/EZ o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da iscrpno uređuje odgovornost na način da se protivi građanskopravnim zahtjevima protiv treće osobe koja, iako nije „nadzornik”, ipak uzrokuje postupak obrade, a da na to nema utjecaja?
4. Čiji „zakoniti interes” treba uzeti u obzir prilikom odvagivanja prema članku 7. točki (f) Direktive 95/46/EZ u okolnostima kao u predmetnom slučaju? Interes uključivanja sadržaja trećih osoba ili interes trećih osoba?
5. Kome se mora dati suglasnost iz članka 7. točke (a) i članka 2. točke (h) Direktive 95/46/EZ u okolnostima kao u predmetnom slučaju?
6. Odnosi li se obveza davanja podataka iz članka 10. Direktive 95/46/EZ u situaciji kao u predmetnom slučaju i na upravitelja internetske stranice, koji je uključio sadržaj treće osobe i tako prouzročio postupak obrade osobnih podataka od strane treće osobe?

(¹) SL L 281, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2017. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-47/17)

(2017/C 112/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Treba li država članica kojoj se podnosi zahtjev, uzimajući u obzir cilj, sadržaj i doseg Uredbe Dublin (¹) i uredbe o postupku (²) u roku od dva tjedna odgovoriti na zahtjev za ponovno razmatranje zahtjeva sukladno članku 5. stavku 2. Provedbene uredbe (³)?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan: treba li u tom slučaju, uzimajući u obzir zadnju rečenicu članka 5. stavka 2. Provedbene uredbe, primijeniti najduži rok od mjesec dana predviđen člankom 20. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 343/2003 (⁴) (sada članak 25. stavak 1. Uredbe Dublin)?
3. Ako su odgovori na prvo i drugo pitanje negativni: raspolaže li država članica kojoj se podnosi zahtjev na temelju izraza „nastoji” [u inačici na nizozemskom jeziku] u članku 5. stavku 2. Provedbene uredbe, razumnim rokom za provedbu zahtjeva za ponovnim razmatranjem?
4. Ako država članica kojoj se podnosi zahtjev mora stvarno odgovoriti u razumnom roku na zahtjev za ponovno razmatranje prema članku 5. stavku 2. Provedbene uredbe, radi li se još uvijek o razumnom roku, kao u ovom slučaju, ako je prošlo više od šest mjeseci? Ako je odgovor na ovo pitanje negativan: koji rok se može smatrati razumnim?
5. Koje su posljedice ako država članica kojoj se podnosi zahtjev ne odgovori na zahtjev za ponovno razmatranje ni u roku od dva tjedna, niti u razumnom roku? Je li u tom slučaju država članica koja podnosi zahtjev odgovorna za meritorno ispitivanje zahtjeva za azilom koji je podnio stranac, ili je to ipak država kojoj se podnosi zahtjev?